

17.04 Ταξίδι στο διάστημα

Λίγα λόγια για το κείμενο

Στο κείμενο αυτό ένας νεαρός επιστήμονας, ο Μιχάλης, μιλάει για το ταξίδι που έκανε σε κάποιον μακρινό πλανήτη παρέα μ' έναν εξωγήινο, τον Άνον. Στην αρχή ο Μιχάλης αναφέρεται στα συναισθήματά του και τις εντυπώσεις του από τη στιγμή που ο ιπτάμενος δίσκος που τον μετέφερε στον πλανήτη του Άνον απογειώθηκε και άρχισε να ταξιδεύει στο διάστημα. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού οι δυο συνεπιβάτες δε μιλούν καθόλου, και ο Μιχάλης αφήνεται να απολαύσει τη γαλήνη του σύμπαντος.

Κάποια στιγμή ο Άνον ανοίγει με το πάτημα δυο κουμπιών τους πλαϊνούς τοίχους του ιπτάμενου δίσκου αποκαλύπτοντας στον Μιχάλη ένα μοναδικό θέαμα του ουρανού. Ο Άνον τον πληροφορεί πως στο εξής το σκάφος τους κινείται αυτόματα και του δείχνει τη Γη, που έχουν αφήσει πίσω τους. Τότε ο Μιχάλης συνειδητοποιεί ει ακριβώς συμβαίνει, ενώ ο Άνον τού αποκαλύπτει το πρωινό τους: δυο μεγάλα χάπια.

Είδος κειμένου: Λογοτεχνική αφηγηματική περιγραφή.

Κύριο θέμα: Τα συναισθήματα και οι εντυπώσεις ενός γήινου από το ταξίδι του στο διάστημα με έναν εξωγήινο.

ΓΡΑΠΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

Περιγραφή εξωτερικού χώρου

Για να περιγράψουμε έναν εξωτερικό χώρο (το τοπίο, π.χ., μιας λίμνης, μιας θάλασσας, μιας ακρογιαλιάς, ενός βουνού, μιας πόλης, μιας πλατείας κ.λπ.), αναφέρουμε συνήθως τα εξής:

Στοιχεία περιγραφής	Παράδειγμα
Τα γενικά χαρακτηριστικά του χώρου	<i>Μόλις πάτησα στην επιφάνεια της Σελήνης, έμεινα έκπληκτος από το μοναδικό θέαμα που αντίκρισα. Ο ουρανός ψηλά ήταν κατάμαυρος και ένα απέραντο γκριζο τοπίο χωρίς ίχνος ζωής απλωνόταν μπροστά μου. Απόλυτη σιωπή και ερημιά.</i>

<p>Τα αντικείμενα που βλέπουμε, από τα πιο κοντινά στα πιο μακρινά</p>	<p>Το ξερό χώμα ήταν σπαρμένο από μικρές και μεγάλες πέτρες ακανόνιστου σχήματος, σαν ελαφρόπετρες. Κοιτάζοντας πιο μακριά, διέκρινα δεκάδες κρατήρες, άλλους μικρούς και ρηχούς και άλλους τεραστίους σαν μεγάλες πεδιάδες, όπου σχηματίζονταν ολόκληρες οροσειρές. Και πίσω απ' όλα αυτά, εκεί που έμοιαζε να τελειώνει ο ορίζοντας, φαινόταν να λάμπει μες στο μαύρο σκοτάδι ο γαλάζιος πλανήτης μας, η Γη.</p>
<p>Τις πιο χαρακτηριστικές λεπτομέρειες</p>	<p>Προχωρώντας αργά κι ανάλαφρα, σαν να χόρευα στον αέρα, πλησίασα έναν κρατήρα. Ήταν ένα τεράστιο κυκλικό βαθούλωμα, που καλυπτόταν από στερεοποιημένη λάβα και μέσα σ' αυτό ξεχώριζαν κάποιοι μικροί χαμηλοί λόφοι. Και λίγο πιο πέρα απ' αυτόν ξεχώριζαν κάτι μεγάλα αυλάκια, ρωγμές του εδάφους σαν λαμπερές λωρίδες, που πήγαιναν προς όλες τις κατευθύνσεις.</p>
<p>Τις ομοιότητες και τις διαφορές με ανάλογους χώρους</p>	<p>Έχοντας δει προηγουμένως κάποιες φωτογραφίες από το έδαφος του Άρη, σκέφτηκα εκείνη τη στιγμή πόσο μοιάζουν τα δυο αυτά ουράνια σώματα: μια απέραντη έρημος είναι και τα δύο, με ανώμαλο έδαφος γεμάτο παράξενα πετρώματα και βουνά- μόνο που το έδαφος του Άρη έχει εκείνο το χαρακτηριστικό κοκκινωπό χρώμα που τον ξεχωρίζει από τους άλλους πλανήτες.</p>
<p>Τα συναισθήματα που μας προκαλεί η θέα του χώρου αυτού</p>	<p>Η θέα του σεληνιακού τοπίου μου προκάλεσε μεγάλη εντύπωση, καθώς ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ μια απέραντη έκταση χωρίς ίχνος νερού και ζωής. Και όταν αντίκριζα ψηλά τον θεοσκοτεινό ουρανό με τη γαλάζια Γη στο βάθος του, δέος πλημμύριζε την ψυχή μου μπροστά στην απεραντοσύνη του σύμπαντος.</p>

Παρατηρήσεις

• **Η περιγραφή** κατά κανόνα:

- ξεκινάει με μια γενική εντύπωση - γενικό χαρακτηρισμό του χώρου, που αποδίδεται με **επίθετα** (π.χ. ωραίος, εντυπωσιακός, επιβλητικός, σκοτεινός κ.ά.).
- ακολουθεί **πορεία από το γενικό στο ειδικό**, από την παρουσίαση γενικών εικόνων σε πιο λεπτομερειακές.

- Στην περιγραφή κάποιου χώρου μπορούμε να αναφέρουμε επίσης, αν γνωρίζουμε πληροφορίες για την ιστορία του.